

Medlemmer, ganske urimelig. Jeg kan ikke ret vel tænke mig andet, end at en saadan Opbygning midt i Strømmen mellem Fanø og Esbjerg maa medføre Ulemper af en Art, man ikke tilstrækkelig har overvejet.

Disse Bemærkninger, som jeg altsaa mener at have gjort i Tilslutning til, hvad der er udtalt af forskellige ærede Talere, har jeg ikke villet tilbageholde, og jeg kan kun anbefale den højtaerede Minister i dette Spørgsmaals Løsnings Interesse at tage Hensyn til alt, hvad ærede Medlemmer i denne Henseende have udtalt.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg slutter mig til, hvad der er blevet udtalt af saa at sige alle Talere om Betydningen af den Sag, som her foreligger, hvilken Opfattelse jeg ogsaa under Forhandlingerne i Fjor udtalte. Det Spørgsmaal, der her foreligger til Afgørelse, er efter min Opfattelse af saa vidtrækkende Betydning for vort Erhvervslivs Udvikling, at der er faa eller ingen paa dette Omraade, der i Vigtighed kan maale sig dermed. Det er derfor naturligt, at jeg er enig med det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), naar han raadede os til at betænke os og betænke os to Gange for ikke at begaa en Fejl her. Men saa skulde vi ogsaa gerne naa til et Resultat, og helst — deri er jeg enig med det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) — naa at faa en Afgørelse af denne Sag saa hurtigt, at man, inden denne Samling slutter, har en Lov om Esbjerg Havns Udvidelse, og maa jeg føje til, en Lov, der trods de Mangler, den vil have — alt Menneskeværk er jo skrøbeligt — vil være et Udslag af saa reelle Overvejelser, at den i sin Udførelse kan naa til i en overskuelig Fremtid at tilfredsstille de Krav, som den Omsætning, der skal føres gennem Esbjerg Havn, stiller til denne. Det er det Maal, der staar mig for Øje, det er det, jeg vil tilstræbe.

Jeg vil ikke blande mig i Debatten, for saa vidt den efter min Mening noget for meget har beskæftiget sig med Enkeltheder. Naar den ærede første Taler (Bluhme) talte om Folk, der vare hildede af uvedkommende Hensyn, Byhensyn, eller andre, der skulde have hemme-

lige Hensigter og ønskede at fremtvinge, at senere Udvidelser skulde gaa, tror jeg, der blev udtalt, helt henimod Ribe, maa jeg sige, at det neppe er Opgaven ved en første Behandling at komme stærkt ind paa sligt. Jeg tror, vi ud fra den herskende Enighed om Betydningen af Sagen burde indskrænke os til blot at markere vor Stilling til de foreliggende Forslag og saa lade Sagen komme til et Udvalg, fordi det kun er der, en indgaaende Behandling kan finde Sted. Jeg skal derfor angaaende de faldne Udtalelser kun sige dette ene — omtrent det samme, som jeg sluttede med i Fjor ved Behandlingen af Sagen, den Gang vi fik den lille Lov gennemført —, at jeg ikke af de faldne Udtalelser endnu er tilstrækkelig overbevist om, at Forslaget, som det ligger paa Tingets Bord, og som det forelaa i Fjor, ikke har fulgt det rigtige, hvad Spørgsmaalet om en østlig eller vestlig Havn angaar, og jeg er derfor nærmest af den Opfattelse, at jeg vil komme til at give Forslaget om en Udvikling af Havnen ad den foreslaaede Vej min Stemme. Men min Mening om Sagen er ingenlunde saa fastslaaet, at jeg ikke skulde kunne gaa med til andre Projekter, hvis der under de kommende Overvejelser kan fremføres Grunde og Bevisligheder for det hensigtsmæssige og nyttige i at gennemføre noget andet, end her foreslaas. Tvertimod, jeg vil forbeholde mig min Stilling i saa Henseende. Men jeg vil dog ikke undlade under dette Ordskifte at tilføje, at jeg ikke ser rettere, end at man her har givet mindre velovervejede Antydninger, naar man har talt om uvedkommende Hensyn og hemmelige Hensigter. Dette kan jo lige saa vel ligge til Grund for de Opfattelser, der foretrække den vestlige Havn, som vil være i Stand til i en nærmere Fremtid at tilfredsstille og løse de Opgaver, der ligge for os. Det er min Opfattelse, at hvis der ikke sker noget helt uventet, en Standsning i vor Samfundsudvikling, i Verdensudviklingen i det hele, kan man ikke for en længere Aar-